

Kirken foreslås liberaliseret med en adskillelse fra staten.

Til nr. 337.

Forslaget er en delvis konsekvens af L 63 af 19. oktober 1977 om stipendier til de studerende til erstatning af rentebærende banklån.

Til nr. 344.

Folkeskolen foreslås forbedret jfr. ændringsforslag nr. 67 ved anden behandling af L 70 den 10. juni 1975 om folkeskolen. En del bemærkninger til nr. 352 er også gældende for dette forslag.

Til nr. 352.

Til nr. 67. Forslaget bygger direkte på henvendelsen til arbejdsministeren fra Gymnasieskolernes Lærerforening af 25. januar 1978. Henvendelsen nævner, at pr. 1. februar 1978 når antallet af arbejdsløse magistre op på over 2.000, heraf over 1.000 med pædagogikum. Og det forventes, at antallet vil stige med ca. 800 om året. Videre står der i henvendelsen:

»De nuværende klassekvotienter og holdstørrelser er urimelige høje. De er udtryk for en nødløsning, fremtvunget af 60ernes lærermangel, og må betragtes som pædagogisk uforsvarlige, når man ser på den udvikling, der er sket i skolesystemet i de senere år. Tendensen til at inddrage så mange som muligt af en ungdomsårgang i en fortsat skoleuddannelse kræver en differentieret undervisning. I overfyldte klasselokaler og på store undervisningshold er der tydelige vanskeligheder med at skabe tilstrækkelig kontakt mellem lærere og elever, såvel fagligt som menneskeligt. De senere års store frafald på HF har utvivlsomt sammenhæng med forhøjelsen af klassekvotienten, som fandt sted i forbindelse med »spareforliget« i 1973. Ved at nedsætte kravene til klasse- og holdstørrelser kan dette frafald formindskes betydeligt med samfundsmæssige besparelser til følge, samtidig med at der skabes bedre vilkår for undervisningen og beskæftigelse til arbejdsløse gymnasielærere.

Det af undervisningsministeren nedsatte faglige landsudvalg for de humanistiske uddannelser har beregnet, at en nedsættelse af klassekvotienten fra 28 til 24 vil kunne medføre, at der oprettes 920 nye stillinger. Gymnasieskolernes Lærerforening mener, at udvalget har regnet lidt vel firkantet og dermed er kommet til for stort et tal. Det rigtige tal ligger måske snarere på ca. 300 stillinger. Dertil kommer så en hel del beskæftigelse på kvotalønsbasis. Den forøgede lønudgift for det offentlige vil blive 33,7 millioner kr. Herfra kan trækkes de 19,4 millioner kr., som udbetales som arbejdsløshedsunderstøttelse. Det giver 14,3 millioner kr., men antager man, at ca. 20 pct. af dette beløb vil komme tilbage som skat, betyder det, at det offentliges samlede merudgift for at bringe 300 magistre i arbejde kun bliver 11,4 millioner kr.

Det er indiskutabelt, at gymnasielærernes arbejdsbyrde er steget væsentligt, siden det pligtige timetal i 1971 blev fastsat til 22, svarende til en 40-times uger. De undersøgelser, GL har foretaget, dokumenterer, at forberedelsen til undervisningstimer, eksamination og censur og det arbejde, lærerne i øvrigt udfører på skolen udover den egentlige undervisning, har nået et sådant omfang, at det er uomgængeligt nødvendigt at omlægge lærernes arbejdstid. En udvidelse af arbejdstiden til pædagogisk arbejde og en nedsættelse af det pligtige timetal vil have beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Der kan igen henvises til det faglige landsudvalg for de humanistiske uddannelser, som har beregnet, at hvis det pligtige timetal nedsættes med to timer om ugen, vil der kunne oprettes 556 nye stillinger til magistre med pædagogikum. GL stiller sig igen her lidt tvivlende overfor tallet, men vil nok mene, at der vil kunne skabes arbejde, herunder midlertidig beskæftigelse, for et antal arbejdsløse, svarende til ca. 500 stillinger. Efter samme beregning som ovenfor ville det offentliges merudgift blive 19 mill. kr.«

Til nr. 359 og 363.